

Szakosztály- és Helyi Csoport rendezvények

Családi Nap a Szombathelyi Helyi Csoportnál

Immár ötödik alkalommal tartotta Családi Napi rendezvényét, ezúttal az ERTI kezelésében lévő Kámoni Arborétum területén. A rendezvény keretében került sor *Bánó István* erdőmérnöknek, az arborétum egykori vezetőjének szoboravatására.

Több mint száz látogatót vonzott a rendezvény, amelyet a Szombathelyi Erdészeti Zrt. támogatott. A vendégeket frissen sült kolbász illata fogadta, melyet az erdészet dolgozói készítettek el. A házigazda, *dr. Borovics Attila*, az Erdészeti Tudományos Intézet főigazgatója üdvözölte a megjelenteket. Röviden bemutatta az újonnan elkészült Ökoturisztikai Látogató

Központot és az arborétumban folyó munkát. *Bakó Csaba*, a Helyi Csoport elnöke üdvözölte a résztvevőket és bejelentette, hogy *Laki László* tagtársunk Elismerő Oklevelet vehet át a miskolci vándorgyűlésen. Külön kiemelte, hogy Helyi Csoportunk 77%-ban megújította tagságát, így 148 fővel továbbra is az egyik legnagyobb taglétszámú maradt. *Zsuppán Ernő*, HCS titkár a nap programját ismertette és köszönetét fejezte ki a közreműködőknek.

Magyar József, a Kámoni Arborétumért Egyesület elnöke méltatta Bánó István erdőmérnök érdemeit. A szoboravatás, melyen részt vettek a Bánó család tagjai, egyszerre volt ünnepélyes és tiszteletre méltó. Magyar Józsefnek köszönhetően rövid, de tartalmas betekintést nyerhettünk Bánó István életébe. „Bánó István a magyar erdészeti kutatás kiemelkedő egyénisége volt, 1917-ben született

Nemescsón. 1951-ben került a Szombathely-Kámoni Erdőgondnoksághoz, hogy azt különleges fajok kutatóhelyévé fejlessze. 1957-ben megalkotta az első magyarországi '56-os emlékművet. A csemetéket úgy ültette, hogy azok az 1956. október 23-ai dátumot rajzolják ki.”

Dr. Borovics Attila beszédében felidézte az arborétum fejlődésének legfontosabb korszakait és benne Bánó István szerepét, majd *Bánó Erzsébet* – Bánó István lánya – Magyar Józseffel együtt leleplezte, a *Magyar József* által faragott szobrot. A szobor a Szombathelyi Erdészeti Zrt. által ajándékozott tölgyfából készült a tavalyi évben itt megrendezett fafaragó táborban.

A megemlékezés koszorúit a Bánó család tagjai, a Szombathelyi Erdészeti Zrt. vezérigazgatója *Bugán József* és a HCS elnöke, *Bakó Csaba*, valamint a Kámoni Arborétum dolgozói helyezték el.

A programtervet követve séta kezdődött *Csuka István* és *Németh Gábor* az arborétum munkatársainak szakvezetésével. Hallhattuk az arborétum történetét, kialakulásától egészen napjainkig. A tavalyi évben pályázat alapján megújult arborétum csodálatos arcát mutatta a látogatóknak. A rododendronok színekavalkádja lenyűgözött valamennyiünket.

A séta után *Szendy Zsuzsánának*, az Ökoturisztikai Látogató Központ vezetőjének előadását hallgathattuk meg, amit diavetítéssel tett színesebbé, bemutatva a jövőbeli elképzeléseket, turisztikai fejlesztéseket. Őt követte *dr. Borovics Attila* előadása, akitől egy színvonalas, erdészettörténeti és tartalomgazdag témaköröket magába foglaló tájékoztatót hallhattunk, célzatosan a nem erdész szakemberek, a szakmán kívüliekhez is szólva.

Végül a résztvevők szakavatott vezető kalauzolásával madárlesen ismerkedtek az arborétum madárvilágával, illetve *Hunyadi Géza* főerdész által készített diavetítésen vehettek részt, megjelenítve az erdőn folyó hétköznapi munkákat.

Szöveg: **Pityer Zsuzsanna**

Kép: **Hunyadi Géza**
a HCS tagjai

♦ ♦ ♦

A Miskolci Helyi Csoport a Bükk-fennsíkon

A 2012. május 10-én tartott szakmai nap keretében az ÉSZAKERDŐ Zrt. Lillafüredi Erdészeti Igazgatósága látta vendégül az Egyesület Miskolci Helyi Csoportjának tagjait a Bükk-fennsíkon.

A rendezvény megnyitójára a kurtabérci erdész emlékműnél került sor, ahol *Zay Adorján*, az ÉSZAKERDŐ Zrt. vezérigazgatója köszöntötte az érdeklődőket. Ezt követően *Bányai Péter*, a Miskolci Helyi Csoport titkára tájékoztatást adott az Egyesülettel kapcsolatos aktuális hírekről.

Az emlékmű megkoszorúzása során fejtegettünk az erdei munkavégzés közben elhunyt erdészek és erdei munkások emléke előtt, valamint megemlékeztünk az elmúlt egy esztendőben elhunyt tagtársainkról. Ezután megtekintettük az 1968. évi Vándorgyűlésen felavatott emlékművet.

A terepi szakmai program célja a Bükk-fennsíki fenyesek száradása által generált erdészeti feladatok, nehézségek felvetése volt.

A Nagymező közelében a Bükk-fennsíkra jellemző karsztjelenségek közül egy töbör erdősítési nehézségeit ismerhettük meg. Bemutatásra került, hogy a sekély termőréteg és a nyári fagyok okozta problémák ellenére az erdészet hogyan próbál a bükk, a lucfenyő és a vörösfenyő megfelelő elegyítésével sikeresen erdősíteni.

A szakmai program következő állomása egy bükkös szálalóvágás bemutatása volt Jávorkút mellett. Ez a program pont úgy került a fenyesek bemutatásának körébe, hogy a szálalóvágás megindítása az erdőrészletben található lucfenyőfoltok kiszáradását követően azok kitermelésével történt. A fenyőfoltok kitermelése után – a térbeli rendet szem előtt tartva – az erdőterv nyújtotta lehetőség erejéig folytatódott a 30-50 méter átmérőjű lécek kialakítása. Az erdőrészlet bükkös faállományának igen nagy a genetikai értéke, ezért kijelölt magtermelő állomány is egyben.

Rövid sétával jutottunk el a terepi bemutatató utolsó állomásához, ahol a jávorkúti ősfenyves néven ismert erdő még megmaradt néhány impozáns fenyőgyedét csodálhattuk meg. A fenyő tele-

pítését több mint 200 évvel ezelőtt kezdték meg a területen. Érdekességet jelent, hogy itt nem csemetével, hanem magvetéssel erdősítettek. A jelenleg még álló faegyedek közül a legnagyobb 41 m magas és 140 cm mellmagassági átmérőjű. Sajnos az ősfenyves egészségi állapo-

ta rendkívül leromlott képet mutat, ami- ben talán az is közrejátszott, hogy a '80- as évek óta nem folyik gazdálkodás az erdőrészletben, így kizárólag a termé- szeti folyamatok alakítják az erdőképet.

Tajnai Róbert
erdészeti igazgató

Jubileumi szakosztályülés

Az Erdészettörténeti Szakosztály május 22-én szakosztályülésen emlékezett az Erdészeti Lapok 150 év előtti alapítására.

Bevezetőjében *Lomniczi Gergely* egyesületi főtitkár köszöntötte az éves erdőjáró találkozóra meghívott és a nyit- tó előadáson résztvevő újságírókat és a szakosztályi tagokat. Megemlékezett a közelmúltban elhunyt *Halász Aladár* erdőmérnökről, egyesületünk tisztelet- beli tagjáról, akinek emlékét csendben állva idézték fel a megjelentek.

Az egyesület életében fontos ese- ményként hangsúlyozta főtitkár úr az Erdészeti Lapok főszerkesztőváltását, a főszerkesztői állására kiírt pályázat eredményességét. Az elnökség döntése után, *Nagy Lászlót* bízta meg a feladat- tal egyesületünk elnöke. Nagy László eddigi pályájáról, az erdészethez kap- csolóddó eddigi és folyó munkájáról hangzott el rövid ismertető.

A jubileumi ülésen az Erdészeti La- pok 150 éves történetének meghatáro- zó epizódjairól *dr. Oroszi Sándor* szak- osztály-elnök előadásából is képet al- kothatott a hallgatóság. „A 150 éves Er- dészeti Lapok” című munkájában elő- szőr felidézte a *Wagner Károly* és *Di- vald Adolf* által alapított magyar nyelvű, magyar szellemű lap keletkezésének

nehézségeit, a hőskorát. 1872-ben az Erdészeti Lapok lett a teljesen új, átala- kult magyar szellemű Országos Erdé- szeti Egyesület hivatalos közlönye.

Kiemelkedő szerepet töltött be a ma- gyar erdészeti szaknyelv megteremtésé- ben. Dr. Oroszi Sándor, történeti folya- matában – a mindenkori államhatalmat jellemezve – mutatta be a lapot, amely- nek korszakos irányvonalait is kritiku- san értékelte.

A mindenkori magyar erdők minősé- ge, az erdőgazdaság állapota jól nyo- mon követhető benne, ezért jelentős szerepet töltött és tölt be az erdészszak- mában, és bizo- nyos értelemben az erdészek össze- tartozásának is jel- képe.

Az egyesüle- tünk gondozásá- ban erre az alka- lomra megjelente- tt színes brosúra, az elhangzottak mellett, az egyes korszakok szer- kesztőinek 'hitval- lását', célkitűzését is idézi.

A jubileumhoz szervesen kapcsoló- dó jeles eseményről „Az Erdészeti La- pok digitalizálása, elérhetősége, fel- használhatósága” címmel, számolt be előadásában Nagy László, az Erdészeti Lapok május hónap elején kinevezett főszerkesztője. A hazai elektronikus ér- tékmegőrzés, értékmentés, egyszers- mind közkinccsé tétel Guinness-eket ki- kezdő teljesítménye, amely a munká- ban résztvevők elkötelezettségét vitat- hatatlanul dicséri, Magyarországon kí- vül is felkeltette az érdeklődést. A díjjal külön is elismert munka elvégzését ha- tatosan segítette az erre a célra felhasz- nált pályázati pénzfedezet.

Az előadásban praktikus felhasználói lehetőségekről is tájékoztatást kaptak az érdeklődők.

A folytatásban *Szakács László* az ün- nepelt évfordulóhoz kapcsolódva „A 150 éves Erdészeti Lapok díszkötésben. (Adatok az Erdészeti Lapok és a zalai erdőbirtokosok kapcsolatához 1862- 1820)” címmel, vetített képes előadást tartott, amely két részből állt. Először az Erdészeti Lapok, ritka szép mívés ara- nyozott dombornyomású bekötött pél- dányát, s keletkezésének háttérét mu- tatta be Talán a rendkívül szép, erdés- zeti címerek tetszettek legjobban a hallgatóságoknak.

Ezután az Erdészeti Lapok zalai fo- gadtatását, előfizetői háttérét, felhasz- nálói kapcsolatát elemezte a kezdeti időtől 1920-ig, teljesen unikum jellegű adatokkal. A Lapoknak kezdetben ke- vés előfizetője volt Zalában, de a kor- szak végére már a szakközönség több mint 90%-a járatta rendszeresen. Mind az erdészeknek, mind a nem szakembe- reknek fontos volt az

1. igen nagy szakmai segítség;
2. aktuális erdészeti problémák tár- gyalása, megoldása;
3. aktuális, legfrissebb faárakról tájé- koztatás (Bedő Albert);

4. erdészeti szakkönyvek ismertetése, vásárlása;

5. adás-vétel, hirdetés, kedvező áron;

6. állások, pályázatok hirdetése, szakemberek foglalkoztatására.

Az előadó bemutatta az Erdészeti Lapok zalai szerzőit, és részletesen ismertette azokat az erdőhivatalokat, erdőtulajdonosokat, akik kapcsolatba kerültek a lappal. Kiemelt hangsúllyal szólt a szakmai hírnévvel határon túl is kitűnt vállalkozókról, vállalkozásokról.

Az Erdészeti Lapok időszakunkban egyre bővülő számban jutott és jut el a zalai erdészekhez és a nem szakemberekhez is. Jelzés értékű, hogy néhány nem erdészeti testület kiemelt fontosságot tulajdonít ma is neki.

A program befejezésekképpen, a hallgatóság *dr. Sárvári János* előadásából megismerte az egyesületi Wágner Károly Erdészeti Szakkönyvtár történetét, majd a vezetésével megtekintette ritka értékeit, régi és új kincseit. Megható volt a *Riedl Gyula-emlékszoba* felkérésése, a legendás Gyula bácsi mozdulatait őrző tárgyak látványa.

Az emlékeztető rendezvényt a 150 éves Erdészeti Lapok előtt tiszteleggett az egyesület.

Apatóczy István
Szakács László

♦ ♦ ♦

Az Erdészettörténeti Szakosztály 2013-ban lesz 50 éves

Az eddig közzétett listák ismertetése

Az Országos Erdészeti Egyesület Erdészettörténeti Szakosztálya jövőre ünnepli 50 éves jubileumát. Tiszteletre méltókor ez és ennek kapcsán néhány beszédes adattal szolgálunk patinás szakosztályunk eddigi tevékenységéről. A számok – meg kell mondanom őszintén – engem is megleptek, hiszen jól tudtam, hogy milyen termékeny volt az elmúlt 49 esztendő, de az első összegzések végeredményei minden előzetes becslésem és várákosomat felülmúlták. Az összegzések alapjául szolgáló listák története 2007 elejéig nyúlik vissza, amikor is *Schmotzer András*tól, az Egyesület akkori alelnökétől azt a megtisztelő felkérést kaptam, hogy az Erdészettörténeti Szakosztály által 1965-től kiadott Erdészettörténeti Közlemények addig megjelent számainak listáját és tartalomjegyzékét állítsam össze és tegyük mindenki számára hozzáférhetővé. Az így elkészült és excel táblázatokban összefoglalt lista 2007. március 26-án került fel az Országos Erdészeti

Egyesület honlapjára. A három táblázatból az első az Erdészettörténeti Közlemények nagy alakú, 1965 és 1990 között megjelent számaint írja le, míg a második és harmadik táblázatban kronológus sorrendben az 1990 óta kiadott kisebb formátumú kiadványokat foglaltuk össze. *Szakács László* kollégánk, az Erdészettörténeti szakosztály oszlopos tagja, ez év elején javította és kiegészítette a táblázatokat. Érdemes a leírtak között nemcsak irányítottan keresni szerzőkre, tárgyszavakra, amelyekre az excel program lehetőséget nyújt, hanem böngészni is a „sorok között”. Ekkor látszik csak igazán, hogy milyen szerteágazó, országhatárainkon túlra is kitekintő kutatási- és publikációs tevékenységet végeztek a szakosztály tagjai és a „külsős” szerzők. Azt hiszem jó helyen, a Vadgazdálkodási Szakosztállyal összevont ülésen hívhatom fel a szíves figyelmet a gyakran megjelenő vadszattörténeti írásokra. De nézzük, mit is mutatnak a táblázatokból leszűrhető statisztikák? Az 1965-90. között megjelent 20 számban (ebből 6 összevont szám) nem kevesebb, mint 160 tanulmány jelent meg, mintegy 1740 oldal terjedelemben. A publikációs tevékenység érezhetően felgyorsult a *dr. Oroszi Sándor* nevével fémjelzett időszakban, amikor is 1990-től napjainkig 84 közlemény jelent meg. Ezekben 276 különböző tanulmány található 15 344 oldalnyi szövegben. Ez azt jelenti, hogy a közel 50 éves Erdészettörténeti Szakosztály eddigi fennállása alatt 104 Erdészettörténeti Közleményeket jelentetett meg, melyekben 442 tanulmány kapott helyet, több, mint 17 000, egészen pontosan 17 084 oldal terjedelemben. Elképesztő számok és jól mutatják a rendkívüli publikációs kedvet. Az pedig szinte csodálatra méltó, hogy hogyan sikerült az egyre romló gazdasági körülmények között folyamatosan támogatást szerezni a kiadványok megjelentetéséhez.

Az írott szó mellett nyilván fontos mérőszám a megtartott szakosztályülések száma és az ott elhangzott előadások mennyisége. *Szakács László* kollégánk az előbb jelzett kiegészítésekkel egy időben elkészítette az Erdészettörténeti Szakosztály ülések összefoglaló táblázatát is. A szintén excel táblázatba foglalt adatok egyrészt tartalmazzák az egyes ülések időpontját és helyét, továbbá az ülésen elhangzott előadások szerzőit és címét, illetve a megjegyzés rovatban olyan hasznos információkat, melyek utalnak a közös rendezvények-

re, az esetleg elmaradt ülésekre vagy a helyszín pontosítására. Az adatokat összesítve megállapítható, hogy az 1964. február 25-i alakuló üléssel kezdődően napjainkig összesen 185 szakosztályülés tartott, melyek keretében 420 (!) előadás hangzott el. Mint láthatjuk, az elsőt *dr. Csöre Pál*: Erdőgazdálkodás a középkorban címmel tartotta, míg a legutóbb *dr. Firtás Oszkár* mutatta be „Erdész és tanárösök nyomában” című könyvét.

A két bemutatott adatbázis rövidesen az új egyesületi honlapon is megtekinthető lesz az Erdészettörténeti Szakosztály és reményeink szerint a Könyvtár linkeken elérhető módon.

(A 2012. március 28-án megtartott Erdészettörténeti, Közönségkapcsolatok és Vadgazdálkodási Szakosztályok összevont ülésén elhangzott előadás anyaga.)

Dr. Sárvári János
a Könyvtár őre

♦ ♦ ♦

OEE kirándulás Szombathely

Az OEE Nagykanizsai Helyi Csoportja 40 fővel 2012. május 22-én a Szombathelyi Erdészeti Zrt. területére látogatott. Zalaegerszegen csatlakoztak a bánokszentgyörgyi, lenti és zalaegerszegi kollégák. A Kám község határában fekvő Jeli arborétum bejáratánál már vártak vendéglátóink.

Elsőként az arborétum létrehozója, *gróf Ambrózy-Migazzi István* emlékére berendezett kiállítást tekintettük meg a felújított emlékházban. Itt megismerkedhettünk a gróf életútjával, botanikai és kertészeti munkásságával, majd az Ambrózy sírkertbe vezetett utunk, mely

a gróf életfilozófiájának megfelelően került kialakításra. A sír felé haladva lépcsőről-lépcsőre tárult elénk a „virágos gróf” jelmondata: „semper vireo” – örökké zöldellek. Ebben a szellemben újította fel a sírkertet a Szombathelyi Erdészeti Zrt. 2012-ben, melynek során a gróf kedvenc örökzöld növényeit ültették el oly módon, hogy a bejárattól a síremlékig tartó utat járva a látogató előtt megelevenedik Amrózy-Migazzi István életútja. Ezt követően az arborétumban tettünk egy sétát, miközben az erdeifenyők alá telepített, káprázatos színekben pompázó rododendronok tömegében gyönyörködtünk.

A Sárvári Erdészeti Igazgatóság területén folytattuk tovább utunkat, melynek következő állomása a balatoni vulkán sor legnyugatibb tagja, az ötmillió éves Ság-hegy volt. A csaknem 100 méter vastag bazalttakaró megvédte az alatta található, könnyebben málló rétegeket a lepusztulástól, így maradt meg a 291 méter magas tanúhegy. A hegy mai alakja az 1910-ben megindult bányászat felszínformáló hatásának következménye. Az egykori plató ugyan eltűnt, cserébe azonban betekintést nyerhetünk a hegy belsejébe. A bazaltkitermelés folyamán láthatóvá vált a vulkán egykori krátere, ezáltal bemutatható lett a hegy 5 millió éves geológiai története. A felújított Sághegyi Múzeumban minden korosztály számára szórakoztató, a hegy természeti világát, hely- és kultúrtörténetét bemutató interaktív kiállítást rendeztek be. A kiállított bronzkori emlékeken és a bortermeles eszközein kívül – *Eötvös Lőránd 1891-ben a Ság-hegyen végzett mérései emlékére – az Eötvös-inga másolata is megtalálható a múzeumban.*

A vulkanikus eredetű alapkőzetten szőlőművelésre kiválóan alkalmas talajok fejlődtek, melynek következtében

évszázadok óta meghatározó a szőlő- és borkultúra. A Ság-hegy természeti és tudománytörténeti értéke mellett tájképi értéke és szépsége is egyedülálló. A Ság-hegyet 1975-ben nyilvánították védetté, mellyel létrejött Magyarország egyik legkisebb és Vas megye első tájvédelmi körzete, amely az Őrségi Nemzeti Parkhoz tartozik.

Túránk során a Ság-hegy már messziről látható emlékművénél, a községi és bányatulajdonosi adományokból épített, 1934-ben felavatott Trianoni keresztnél tartottunk koszorúzással egybekötött megemlékezést. A nemrég díszkivilágítást kapott kereszt a trianoni békediktátum legnagyobb magyarországi emlékműve.

A tanúhegyet elhagyva, buszra szállva indultunk tovább programunk utolsó helyszínére, a Sárvartól délre elterülő Farkaserdőbe. Az 5500 hektáros egybefüggő erdőtömbben először *Schberg Lőrinc* erdőmester – a Farkaserdő létrehozójának – síremlékénél kaptunk részletes tájékoztatást az erdészeti igazgatóság adottságairól, mindennapi munkájukról, megoldandó szakmai feladataikról. Ezután gyertyános-kocsánytalan tölgyes állományban végzett szálalóvágásos természetes erdőfelújítás kezdeti lépéseit tekintettük meg. Az újonnan vágott lékekben történő természetes felújulás és ehhez kapcsolódóan a kitermelt faanyag újulatkímélő közelítése parázs szakmai vitát és tartalmas, hasznos eszmecsere-t gerjesztett. Az erdőrészet bejárása után az erdőtömb közepén fekvő Hidegkúti Vadászház parkjában kürtszóval egybekötött koszorúzással hajtottunk fejet a Farkaserdőt szolgáló erdészek és vadászok emléke előtt.

A megemlékezést követően, a vadászház mellett fekvő konferenciateremben borkóstolóval egybekötött vacsorával vártak bennünket vendéglátóink, majd jó hangulatú, estébe hajló baráti beszélgetés keretében oszthattuk meg egymással a napközben szerzett élményeinket. Végezetül megköszönve a szíves vendéglátást, helyi csoportunk meghívta a Szombathelyi Helyi Csoportot egy zalai bemutató kirándulásra.

Fűr Tamás

OEE Nagykanizsai HCs

◆ ◆ ◆

A Szeniorok Tanácsa gr. Tisza Lajosra emlékezett

A Szeniorok Tanácsa 2012. május 25-én a DALERD Városerdei Információs Központjában tartotta kihelyezett ülését. A

program kiemelkedő eseménye volt gróf Tisza Lajos – az OEE egykori elnöke – születésének 180 évfordulója kap-

Szakosztálytagok a vendéglátókkal

csán tevékenységének méltatása, továbbá a geszti Tisza-mauzóleumban történő emlékezés koszorú elhelyezésével.

Idézünk néhány gondolatot *dr. Király Pál* aranydiplomás erdőmérnök előadásából:

Gróf Tisza Lajos 1832. szeptember 12-én Geszten (Nagyváradon) született. A haza szolgálatában jogos elismerést kiváltó Tisza család erkölcsös tagjaként olyan erényekkel és eredményekkel gazdagította hazánkat és szakmánkat, amelyeket alaposabban megismerni kötelességünk. Megemléltendő, hogy több magas rangú tisztsége ellenére 100 évig kevés szó esett róla. Szűkebb hazájából indult mint bihari főispáni helytartó. Néhány év után már Budapesten a Közmunkatanács vezetője. Ebben az időszakban fejlődött a főváros világvárosossá, amikor szerepe lehetett az erdészeti telek megszerzésében. Közéleti jártassága okán kétszer is miniszteri tisztséget töltött be, de bátyja, Tisza Kálmán miniszterelnöksége időszakában miniszterséget nem vállalt. Közlekedési minisztersége időszakában 3 év alatt 2760 km vasút épült. Országos ismertsége révén 1877-ben már dicsőszentmártoni képviselő. Majd az 1879-es tiszai árvíz utáni királyi biztosként meghatározó szerepe volt Szeged újjáépítésében, ekkor az erdészekhez is fordult facsemete-adományért. Ezt a munkát az 1880-as évek első felében fejezték be *Lechner Lajos* építész közreműködésével, amiért elnyerte a főnemességet (grófi címet). Ezt követően tagja a Werkerle-kormánynak, amely tisztségek mellett a Duna-melléki Egyház főgondnoka. Bár több tisztségétől igyekezett megválni, de ebben az időszakban már két évtizede az Országos Erdészeti Egyesület elnöke, amelyet minden más megbízatása mellett megtartott. Elnöksége alatt ő az atyja az 1879-es erdőtörvénynek, 1886-ban megalakította a

Székházbizottságot és elindította a székházépítést stb. Szociális érzékenységet jelzi a Tisza Alapítvány mellett további 5 hasonló kezdeményezése. 22 évig volt az OEE elnöke. 1893. január 3-án halt meg.

Az emlékülés után a szeniorok és a helyi szervezők megtekintették a Tisza-család geszti kastélyát, majd a Tiszakriptában koszorú elhelyezésével emlékeztek gróf Tisza Lajos egykori elnökükre.

Dr. S. Nagy László
a Szeniorok elnöke

◆ ◆ ◆

A budapesti HM csoportjának rendezvénye

A helyi csoport tagjai mintegy huszont-hatan Szentendrén találkoztak, hogy az év első csoport-rendezvényén vegyenek részt. *Keresztes György* elnök üdvözölte a tagtársakat. Elsőként az Erdőgazdaság üzemeltetésében lévő, a Szentendrei Katonai Kiképző Bázist fűtő hőerőművet látogattuk meg, ahol *Lászlai Endre* és *Kéri László* elmondták az 1995-től, immár 17 éve szünet nélkül működő kazánok, fűtőmű (később erőmű) történetét, működését. A hőerőmű kb. ezer lakás és egyéb épület fűtésére, fogyasztására elegendő hőenergiát termel hozzávetőleg 10 000 tonna/év fahulladék elégetésével. Elsősorban fapari és vágástakarításból származó faanyagot használnak égetésre olcsósága miatt. A fűtőművet az Erdőgazdaság 2003-2004-ben villanyáram termelésére is alkalmassá tette, azaz fejlesztette tovább erőművé.

Ezután a megyeri M0-ás ferdekábel, két hatalmas pillérű hidat látogattuk meg, sőt az egyik 100 méter magas pillér legtetőjére is feljutottunk a pillér belsejében lévő lift segítségével, illetve helyell-közzel vaslétrákon kúszva. *Dobó Gábor* építésvezető rengeteg adattal tájékoztatott bennünket a 2008-ban átadott hídról, amely Magyarországon a második leghosszabb híd 1860 méteres hosszúságával (az első a körösvölgyi híd). A 63 milliárdos beruházásnál 120 000 köbméter betont használtak fel.

Délután *Major Koppány*, erdőgazdaságunk vadgazdálkodási ágazatvezetője Penc község közelében lévő birtokára látogattunk. Munkatársunk édesapja, *Major László* a penci borvidék XV. századtól feljegyzett történetét mesélte el. A kiváló bográcsos ebédet *Keresztes György* elnökünk és *Túróczy Balázs* titkárunk beszámolója „fűszereztek”, ismertetve a tagsággal a Csoport időszerű feladatait és az ez évi terveket.

A Vadászkutya című szaklap két munkatársa, *Újbelyi Tamás* és *Babiczký Attila* a vadászkutyák nevelését, tartását, vadászatra használatát és az ezekkel kapcsolatos problémákat ecsetelték. *Papp Gábor* állatbemutatója mindenkit elkápráztatott. Szelíd kiséger, patkány, nyest, görény, borz és kiskutya produkcióit egy vadászheja bemutatója tetézte. Végezetül *Major Koppány* íjászbemutatóját csodáltuk meg. A bonyolult szerkezetű íjjal szinte elképzelhetetlen pontossággal tudott célba találni. Alkonyattájt a gazdag program után indultunk haza.

Pálhalmi János

